

Chương 231: Team Quest Truy Tìm Sát Nhân (5) - Suy Nghĩ Của Charlotte

(Số từ: 3678)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:13 PM 08/05/2023

Không có gì trong nhiệm vụ nhóm diễn ra như kế hoạch.

Tôi bị đánh gục trong lần gặp đầu tiên, sau đó Ellen tự ý bỏ cuộc, và Harriet bị hành quyết vào ngày hôm sau.

Và điều bất ngờ nhất...

"Cậu đã làm điều này để gây nhầm lẫn cho những người khác?"

—Vào đêm thứ hai, Charlotte tự sát.

"Chà, đó là cái cớ mà tớ đưa ra cho các giáo viên, nhưng thành thật mà nói, nó không còn vui nữa."

Charlotte vừa hoàn thành nhiệm vụ nhóm.

Không, nhưng điểm của cô ấy ở Temple thì sao?

Trong khi các vụ ám sát hàng đêm đang diễn ra, tôi và Ellen ăn tối rồi tập luyện. Harriet quan sát chúng tôi, nói rằng cô ấy đang buồn chán.

Đó là khi tôi thấy Charlotte đang uống trà trong phòng khách của biệt thự.

Trong bản gốc, chính Bertus đã tự ám sát mình. Tuy nhiên, vì Charlotte là đồng phạm sát thủ của anh ta chứ không phải Dettomolian nên chính cô ta đã tự ám sát mình.

—Và lý do của cô ấy là nó không vui chút nào.

Harriet biết được từ các giáo viên rằng Charlotte và Bertus đã được chọn làm sát thủ, vì vậy cô ấy dường như không hiểu tại sao Charlotte lại có thể ám sát mình.

“Không, nhưng cậu có nên làm điều gì đó như thế không?”

Charlotte đã nói rằng màn trình diễn của cô ấy ở Temple rất quan trọng, mặc dù nó không có tác động quyết định đến Sự kế vị của Hoàng gia.

“Tớ thắng hay thua cũng không thực sự ảnh hưởng đến kết quả chung cuộc, phải không?”

Một thành viên mafia sẽ ám sát chính họ để tạo ra sự nhầm lẫn.

Charlotte và Bertus là những người dẫn dắt tâm trạng của các cuộc họp cho đến lúc đó, vì vậy những người khác sẽ ngày càng nghi ngờ kể từ khi họ làm việc cùng nhau.

Tuy nhiên, nếu Charlotte bị ám sát trong tình huống đó, thì rõ ràng cô ấy không phải là sát thủ, và cũng có khả năng Bertus cũng tránh được sự nghi ngờ của họ.

Ngay cả khi cô ấy thua, cô ấy vẫn có thể giành chiến thắng vì hai người họ là thành viên của cùng một đội.

Vì vậy, cô ấy đang nói rằng cuối cùng cô ấy đã gây cho Bertus một số rắc rối nghiêm trọng, phải không?

Cô ấy không muốn tiếp tục nhiệm vụ nhóm nữa vì cô ấy mất hứng thú, nhưng cô ấy cũng tìm thấy cơ hội để gây rối nghiêm trọng với Bertus.

Vì vậy, Charlotte đơn giản là đã từ bỏ.

Harriet có vẻ khá lo lắng, còn Ellen trông hơi ủ rũ.

Charlotte nhìn họ với một nụ cười dịu dàng trên môi. Cô ấy thực sự đã chăm sóc rất nhiều cho hình ảnh của mình.

Đó là biểu cảm mà cô ấy sẽ có ngay trước khi mở mắt.

Cô thốt ra một đề nghị bằng một giọng nhẹ nhàng.

“Tôi nghe nói ở đây có suối nước nóng phải không? Tôi muốn tắm chung với cậu.”

“C-cái gì? Với tớ?!”

“Cái gì?! Không phải với cậu!”

Thấy tôi giật mình trước lời đề nghị ngớ ngẩn của mình, Charlotte hét lên, mặt méo xệch.

Mọi người đều đồng ý với đề nghị của Charlotte vì dù sao họ cũng muốn tắm rửa và nghỉ ngơi.

Reinhardt dường như muốn tắm rửa trong suối nước nóng trong nhà, trong khi Charlotte, Harriet và Ellen đi đến bồn tắm ngoài trời.

“Urg. Trời lạnh.”

Tất cả đều nhúng một chân vào suối nước nóng với chiếc khăn tắm dài quấn quanh người. Harriet dường như thấy bồn tắm lộ thiên hơi kỳ lạ và hơi run lên, nhưng mắt cô sáng lên khi cô bước vào bồn tắm với đôi chân trần.

Tất cả họ đều bước vào đó nhưng chỉ cách nhau một chút.

“ ... ”

“ ... ”

“ ... ”

“ ... ”

“ ... ”

Ellen thực sự không nghĩ nhiều về hoàn cảnh của họ, trong khi Harriet có vẻ hơi bồn chồn, còn Charlotte chỉ quan sát hai người họ.

Cả ba người họ hoàn toàn im lặng.

Cô ấy luôn cố gắng giành chiến thắng khi đối mặt với bất kỳ hình thức thử thách nào, nhưng Charlotte đã từ bỏ ý chí của mình lần đầu tiên trong đời.

Cô bực bội và mất hứng thú. Nếu cô ấy bỏ cuộc như vậy, thì Bertus sẽ phải dọn dẹp sau cô ấy; đó cũng là lý do tại sao cô ấy làm điều đó, để gây rối với anh ta.

Điều đó thú vị hơn rất nhiều.

Hai lý do khiến cô ấy trở nên cáu kỉnh và mất hứng thú...

Charlotte đang nhìn cả hai người họ.

—Ellen Artorius.

Charlotte đã kết luận rằng cô ấy là em gái của Anh hùng Ragan Artorius. Cô ấy đã làm gương bằng cách tự mình đặt chân lên con đường trở thành siêu nhân. Mặc dù, tất nhiên, Reinhardt theo ngay sau cô ấy, mức độ hoàn hảo không thể so sánh với Ellen.

—Harriet de Saint-Owan...

Công chúa của Saint-Owan Đại Công quốc, một lãnh thổ lịch sử tập trung vào Ma thuật. Cô là tài năng lớn nhất được sinh ra trong Đại gia tộc đó. Cô được ban cho một tài năng chưa từng có trong tất cả các lĩnh vực phép thuật. Tài năng của cô ấy thậm chí còn được gọi là [Ma Pháp], thứ cần một lượng vốn khổng lồ để phát triển. Cô ấy sẽ tiếp tục phát triển với sự hỗ trợ to lớn mà Gia tộc đã dành cho cô ấy.

Không cường điệu, hai người đó sẽ trở thành cơ quan có thẩm quyền cao nhất của lục địa trong các lĩnh vực tương ứng của họ trong tương lai.

—Đỉnh cao của kiếm thuật...

—Đỉnh cao của ma thuật...

'Nhưng hai người này không thể sống thiếu Reinhardt.'

Nó khá buồn cười.

Nền tảng cá nhân của Reinhardt thực sự không đáng kể. Tuy nhiên, trong vòng chưa đầy một năm, Reinhardt đã kéo được hai cá nhân tài năng có thể gọi là tương lai của Đế chế về phía mình.

Có lẽ anh ta không có ý định làm điều đó, nhưng dù sao thì nó cũng thành ra như vậy.

Anh ấy dường như chỉ trải qua cuộc sống của mình như anh ấy muốn, nhưng ngay cả khi anh ấy hành động như vậy, mọi thứ sẽ diễn ra tốt đẹp.

—Reinhardt...

Không ngoa khi nghĩ rằng tương lai của lục địa nằm trong tay của Reinhardt, phải không?

Reinhardt tuyên bố là bạn của cô, và Charlotte cũng nghĩ như vậy.

Reinhardt thực sự là bạn của cô.

Tuy nhiên, cô không bị treo trên anh ta như hai người đó.

Tình cảm mà Charlotte dành cho Reinhardt không đủ để cô từ bỏ một nhiệm vụ nhóm giữa chừng chỉ vì anh ấy không ở đó.

KHÔNG.

Cuối cùng, Charlotte đã từ bỏ nhiệm vụ vì cô không còn hứng thú với nó sau khi Reinhardt bị loại, vì vậy có thể đúng khi nói rằng cô bỏ cuộc vì anh ta, phải không?

TÔI...

Còn tôi thì sao?

Tôi không phải là một trong những người của Reinhardt sao?

Thật nực cười.

Có lẽ sẽ thích hợp hơn nếu xem xét liệu Reinhardt có phải là người của cô hay không. Nền tảng của họ thậm chí không thể so sánh với nhau.

Tuy nhiên, theo nghĩa đó, cũng không hợp lý khi coi Harriet de Saint-Owan là một trong những người của Reinhardt. Công chúa của Công quốc Saint-Owan và Reinhardt, người thuộc tổ chức ăn xin, cũng không thể so sánh với nhau.

—Điều tương tự cũng xảy ra với Ellen Artorius.

Mặc dù cô ấy có thể không nhận thức được điều đó, nhưng địa vị của Ragan Artorius đã vượt qua cả Hoàng đế trong số các Thần dân Hoàng gia. Những 'Anh hùng' sống sót sau khi phục vụ đương nhiên sẽ mất danh tiếng khi càng sống lâu, nhưng Ragan Artorius đã đánh đổi mạng sống của mình để có được thành tích vĩ đại không gì so sánh được đó.

Trong tương lai, Ragan Artorius thậm chí có thể được nhắc đến ngang hàng với các vị thần, gần như là báng bổ.

Ellen, em gái của Ragan Artorius, không bao giờ có thể đứng thứ hai sau Harriet.

Cả hai đều có quá nhiều nền tảng vững chắc để kết hợp với những người như Reinhardt.

Nhưng cho dù Charlotte nhìn nó như thế nào, hai người họ dường như là người của Reinhardt. Mặt

khác, Reinhardt trông không giống như anh ta là người đi theo họ.

Charlotte rất trực quan về người mà cô ấy coi là của mình và người mà cô ấy không coi là của mình.

—Những người theo Charlotte phải là những người mà cô có thể kiếm được lợi ích.

Phải có thứ gì đó mà cô muốn từ họ, và họ cũng phải có khả năng cung cấp những thứ đó.

Lòng trung thành hay việc hoàn thành nhiệm vụ, đại loại thế.

Họ cũng không nên mong đợi bất kỳ phần thưởng nào cho nó, họ phải mù quáng đi theo cô.

Như vậy, hai người đó hoàn toàn là tín đồ của Reinhardt. Những cô gái đó sẽ cho Reinhardt bất cứ thứ gì anh ta muốn từ họ.

Họ cũng đã giúp Reinhardt mà không muốn nhận lại bất cứ điều gì.

Tuy nhiên, Charlotte càng tiếp tục dòng suy nghĩ đó, vẻ mặt của cô cứng lại như thể bản thân đã mất tự tin vào lập trường của chính mình.

Tôi cũng vậy.

Tôi giống thế.

Nếu Reinhardt gặp khó khăn, Charlotte sẽ giúp anh ấy, và nếu anh ấy cần lời khuyên, cô sẽ luôn cho anh ấy lời khuyên tốt nhất có thể.

Bất cứ khi nào anh ấy cần sự giúp đỡ từ Hoàng gia, cô sẽ làm cho nó xảy ra...

Và Charlotte sẽ không muốn nhận lại bất cứ thứ gì từ Reinhardt.

Mối quan hệ của họ bắt đầu qua những lá thư vẫn tồn tại ngay cả khi không có họ. Tuy nhiên, điều duy nhất cô muốn từ anh ấy đã biến mất, vì mối liên kết đó đã bị phá vỡ thành từng mảnh, Charlotte và Reinhardt đã quyết định xác định lại họ là bạn bè.

Harriet de Saint-Owan và Ellen Artorius đã giúp Reinhardt ngay cả khi anh ấy không muốn họ làm vậy,

—Đó là lý do tại sao họ là người của Reinhardt.

Charlotte cũng sẽ giúp anh ấy ngay cả khi anh ấy không yêu cầu cô.

Với danh nghĩa là bạn của anh ấy, cô sẽ cố gắng hết sức để làm mọi việc cho Reinhardt và không đòi hỏi điều gì.

Vì vậy, cuối cùng, Charlotte cũng là một trong những người của Reinhardt - đó là điều mà Charlotte de Gardias chợt nhận ra.

Reinhardt không phải là người của cô...

Cô đã trở thành một trong những người của anh.

“Hả...”

Ngơ ngác, Charlotte cười thầm khi ngâm mình trong bồn tắm lộ thiên đầy tuyết.

Khi Charlotte lắc đầu, cô nhận thấy rằng có khá nhiều tuyết trên đó. Cô thần thờ nhìn những bông tuyết tan ra khi rơi xuống làn nước nóng.

Charlotte đã không nhận ra...

Chỉ khi tỉnh lại, cô mới cảm nhận được bao nhiêu của tuyết đã chất chồng lên nhau.

Người ta nên mong muốn có được những gì người ta muốn.

Vào lúc đó, cô cảm thấy kỳ lạ khi là người bị chiếm hữu chứ không phải người chiếm hữu.

Và có thể...

Hai người đó thậm chí còn không nhận ra rằng họ là đối thủ cạnh tranh.

Harriet, người dường như đang nhìn cô với ánh mắt khó chịu...

Và Ellen, người vừa say sưa tận hưởng suối nước nóng...

"Hai người có thân nhau không?"

"...Vâng?"

"Chúng tôi thân rồi. Rất thân."

Ellen gật đầu và trả lời thay cho Harriet, người có vẻ hơi ngạc nhiên. Vẻ mặt ngạc nhiên của cô ấy trở nên trống rỗng như thể cô ấy bị sốc bởi sự thừa nhận ngây thơ đó.

Charlotte biết rằng mối quan hệ của họ giống như một lâu đài cát có thể bị phá hủy chỉ bằng một lời nói.

Charlotte cảm thấy rằng mối quan hệ của họ là một mối quan hệ rất dị dạng, cả hai đều giả vờ không nhận thấy sự hủy diệt sắp xảy ra.

Cô có thể dễ dàng phá vỡ nó.

'Cô thích Reinhardt, phải không?'

Chỉ với một câu nói đó, cô có thể buộc họ phải thừa nhận rằng họ đã biết tình cảm của nhau và chỉ giả vờ như không biết, khiến cả hai đều khó chịu.

Sẽ thật lố bịch nếu vẫn từ chối nó trong tình huống đó.

Không biết mối quan hệ của họ sau đó sẽ phát triển như thế nào, nhưng chắc chắn rằng nó sẽ chứa đầy nỗi buồn và sự xa cách.

Tuy nhiên, Charlotte không có ý định ném viên đá đó xuống mặt hồ phẳng lặng.

'Đối thủ hả?'

Charlotte là một Công chúa hoàng gia.

Cho dù cô ấy có công nhận ai đó là bạn đến mức nào, thì không có gì khác ngoài điều đó có thể phát triển. Tất nhiên, không ai biết điều gì có thể xảy ra trong tương lai. Charlotte cũng thừa nhận khả năng này.

Tuy nhiên, không phải lúc đó. Không bao giờ.

Tuy nhiên, viên đá đó...

Chỉ cần sơ sẩy một chút thôi cũng gây biết bao đau thương, nguy hiểm.

Không phải Harriet thực sự trông như sắp khóc khi Ellen thừa nhận rằng họ thân thiết sao? Chẳng phải cô ấy ngồi đó vô cớ hắt nước lên mặt, vẽ mặt áy náy và bực bội sao?

Cô ấy có vẻ như đang cố rửa mặt, mặc dù không có gì trên đó.

Có phải cô ấy đang cố gột rửa những giọt nước mắt dường như đang tuôn ra vì tất cả cảm giác tội lỗi mà cô ấy cảm thấy?

Cả hai đều quý giá với nhau, nhưng họ cũng là đối thủ của nhau.

—Vậy mối quan hệ của họ không có gì ngoài cảm giác tội lỗi mà họ cảm thấy đối với nhau.

Điểm phá hủy một mối quan hệ chắc chắn sẽ tan vỡ nếu bị bỏ lại một mình là gì?

Cô không có lý do gì để làm một việc như vậy.

Charlotte không có ý định trở thành nguyên nhân khiến họ buồn bã. Cô ấy biết cách tạo ra khoảng cách giữa họ và khích lệ họ, nhưng cô ấy không muốn làm họ buồn hơn mà không có lý do gì.

Nó sẽ chỉ mất một câu để tiêu diệt chúng.

Cô không thể nghĩ ra cách nào để ngăn chặn điều đó xảy ra.

Dường như không có viễn cảnh nào khiến cả hai có thể hài lòng.

Charlotte chỉ có thể nghĩ đến những kết cục tiêu cực nhưng vẫn không muốn cố tình gây ra những kết cục không mấy tốt đẹp như vậy.

Thẳng thắn mà nói, cô không muốn cả hai bị tổn thương.

Rốt cuộc, họ là những người quan trọng đối với Reinhardt.

Nhưng dù có suy nghĩ kỹ thế nào, Charlotte vẫn không thể tìm ra giải pháp.

***

—Nhiệm vụ kết thúc vào ngày thứ tư.

Bertus đã bị xử tử.

Có vẻ như có giới hạn cho những gì anh ấy có thể làm một mình. Đầu anh ta như sắp nổ tung như thể anh ta bị đánh vào lưng sau khi Charlotte thực hiện vụ tự sát mà không thảo luận bất cứ điều gì với anh ta.

Thay vì cảm thấy khủng hoảng vì Charlotte đột ngột bỏ cuộc, nó giống như anh ấy gần như suy sụp tinh thần vì anh ấy có thể đọc được ý định thực sự của Charlotte.

Là đội sát thủ, họ thắng và thua cùng nhau.

Ngay cả khi một trong số họ thua, họ vẫn có thể thắng.

Mặt khác, họ sẽ không thể đạt điểm tổng thể tốt cho lớp của họ vào khoảng thời gian đó.

Vì vậy, những gì Charlotte đã làm giống như nói, “Ôi trời, tại sao anh không tự mình làm việc chăm chỉ?” ném tất cả mọi thứ vào anh ta.

Lời giải thích mà Charlotte đưa ra với các giáo viên là hợp lý, vì vậy cô ấy không bị điểm kém.

Sau khi họ đã trải qua hai cuộc họp mà trong đó họ hoàn toàn chi phối dòng chảy của cuộc thảo luận và bầu không khí, cả Bertus và cô ấy đều phải bị nghi ngờ, vì vậy người ta có thể kết luận rằng hai người họ thực sự đã làm việc cùng nhau.

Nếu cô ấy bị loại vào khoảng thời gian đó, cô ấy có thể tránh được mọi nghi ngờ đổ dồn lên mình và có lẽ cả Bertus, dẫn đến sự nhầm lẫn lớn.

Dù sao đi nữa, đó là lý do tại sao cô ấy không thất bại và để Bertus dọn dẹp mớ hỗn độn mà cô ấy đã để lại, dẫn đến việc anh ta bị xử tử.

Người đã giải đáp được bí ẩn - thật đáng ngạc nhiên - Ludwig.

Anh ta đã không điều tra hiện trường vụ án hoặc tìm thấy bất kỳ bằng chứng thuyết phục nào hoặc bất cứ điều gì tương tự.

Anh ta quan sát Bertus, người đã rất khó chịu, khi anh ta sử dụng tất cả năng lượng của mình để chi phối bầu không khí của cuộc họp và chỉ nhận xét điều gì đó.

'Bertus, cậu nói nhiều lắm. Tôi nghe nói rằng những người nói nhiều thực sự là thủ phạm.'

'...Cái gì?'

Đó là một lỗi suy luận trẻ con, không, nó thậm chí không thể được gọi là một lỗi suy luận.

'K-không, chờ một chút, Ludwig? Cậu đang nói về cái gì vậy? Sau đó! Tôi sẽ xin lỗi sau, vậy nên.'

'Huh? Không, nếu cậu đặt nó như thế này...!'

'Hãy hành quyết Bertus.'

'Ludwig. Bình tĩnh. Các cậu sẽ không thể vượt qua điều này nếu không có tôi!'

Class A đã mất rất nhiều thành viên, vì vậy tình hình của họ khá tồi tệ, có nghĩa là Class B đang dẫn trước về số lượng.

Vì vậy, họ chỉ ép để hành quyết Bertus.

Đó là cách nhiệm vụ kết thúc.

Trò chơi bí ẩn được dàn dựng công phu của tôi đã đi đâu mất rồi? Nó thực sự đã kết thúc như một trò chơi thông thường của mafia. Nó thậm chí có thể được gọi là cầu thả bởi vì họ chỉ hành quyết mọi người một cách ngẫu nhiên.

Khi nhiệm vụ kết thúc, tất cả sinh viên, bao gồm cả những người bị loại, phải tập trung lại một chỗ.

“Woow, tôi thực sự đã đúng về Bertus. Tôi chỉ đoán mò thôi.”

Ludwig, người có sở trường làm phiền những người khác, cười lớn.

Biểu hiện của Bertus trở nên lạnh lùng khi nghe điều đó.

Ah. Anh lại mở mắt ra.

Cái nhìn đó...

Nó không nhắm vào Ludwig.

—Anh ấy đang nhìn thẳng vào Charlotte, người đang mỉm cười.

“Em gái... Em thực sự phải bắt tôi dọn dẹp đồng phân của em sao? Ít nhất em không thể nói với tôi trước khi quyết định lừa tôi như thế sao...?”

Bertus, người đã hoàn toàn cởi bỏ chiếc mặt nạ của mình, nắm lấy vai Charlotte và nhìn chăm chăm vào cô ấy một cách dữ dội.

“Làm sao một người trong Hoàng gia có thể sử dụng ngôn ngữ thô tục như vậy? Anh không có phẩm giá? Anh không phải Reinhardt. Đau quá! Anh buông tôi ra được không?”

Charlotte mỉm cười và cố ý cúi xuống một chút để làm cho mình nặng hơn. Hai người đó chỉ để lộ khuôn mặt một khi giao dịch với nhau.

Họ biết rằng giả vờ có quan hệ tốt với nhau chẳng có ý nghĩa gì, và những người khác coi những tình huống đó như một thói quen hàng ngày.

Không, nhưng Charlotte...

Tại sao cô ấy phải nói "Anh không phải là Reinhardt" trong tình huống đó?

"Chờ đã, có phải Charlotte là sát thủ kia không?"

"Vậy tại sao cuối cùng cậu lại bị giết?"

Những ai vừa hoàn thành nhiệm vụ đến dinh thự đều không khỏi sửng sốt vì không thể ngờ rằng Charlotte lại chính là sát thủ kia.

"Nếu họ không làm em thất vọng, tôi sẽ nghiêm túc phản đối việc đánh giá nhiệm vụ nhóm này, hiểu chưa?"

"Tại sao? Tôi có lý do riêng để làm điều này, anh biết không? Nếu anh bắt đầu phàn nàn, tôi cũng sẽ như vậy."

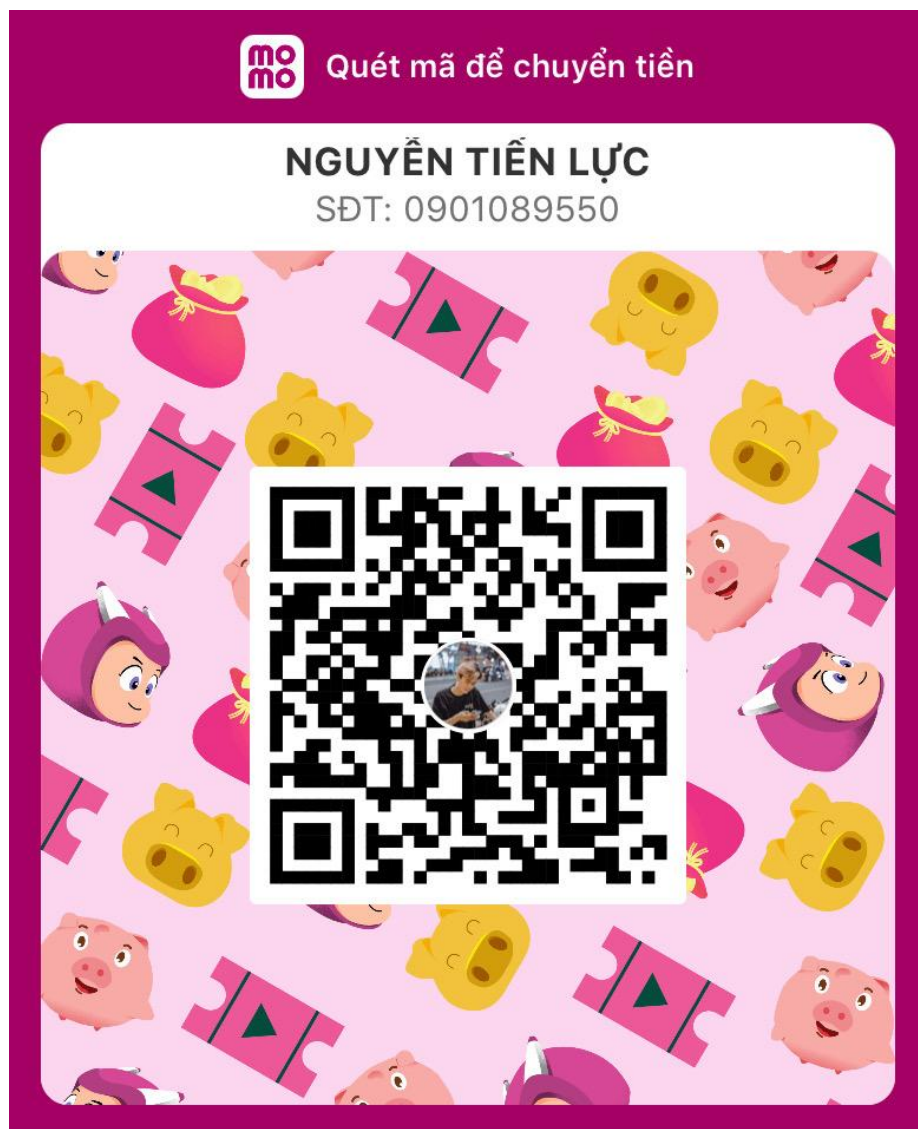
"Trên cơ sở nào?!"

Tôi nghĩ đó là lần đầu tiên tôi thấy Bertus kích động như vậy. Anh ta trông như thể thực sự muốn nghiền nát Charlotte thành bụi mịn, và Charlotte chỉ nghiêng rằng như thể bảo anh ta hãy thử cô ấy. Đôi khi Bertus sẽ giáng một đòn vào Charlotte, và thứ gì đó mà Charlotte sẽ giáng một đòn vào Bertus.

Tuy nhiên, vì không thể vượt qua một ranh giới nhất định, họ cảm thấy vừa bức bối vừa muốn nổ tung trong lòng.

Đó là mắt mát của Bertus.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading